

Ajuntament
de Barcelona

BARCELONA
CONTRA LA SOLEDAT ●

EL REPTA INVISIBLE: LA SOLEDAT NO DESITJADA EN ELS INFANTS

Sandra Escapa

Autoria

Sandra Escapa Solanas

Doctora en Sociologia per la Universidad de Zaragoza, professora del Departament de Sociologia de la Universitat de Barcelona

Tardor 2023

Projecte

Estratègia municipal contra la soledat 2020-2030

Direcció i coordinació

Direcció de Serveis d'Infància, Joventut i Persones Grans
Regidoria de Salut, Persones amb Discapacitat i Estratègia
Municipal contra la Soledat
Àrea de Cultura, Educació, Esports i Cicles de Vida

©Ajuntament de Barcelona

Es permet la reproducció de les dades i la informació que prové de fonts municipals citant-ne la procedència.
L'article és responsabilitat única de l'autor.

EL REPTE INVISIBLE: LA SOLEDAT NO DESITJADA EN ELS INFANTS

Sandra Escapa Solanas. Doctora en Sociologia per la Universidad de Zaragoza, professora del Departament de Sociologia de la Universitat de Barcelona

D'uns anys ençà, sobretot arran de la pandèmia de la covid-19, hem sentit a parlar força de la soledat no desitjada, aquest sentiment definit com un desajust entre la quantitat i la qualitat de les relacions que tenim i les que desitjaríem tenir (Peplau i Perlman, 1982). Malgrat que sovint encara ens ve la imatge d'una persona gran (sobretot una dona) quan pensem en la soledat no desitjada, cada cop tenim més evidències que són les etapes més joves del cicle de vida en què hi ha una major proporció de persones que se senten sovint soles.¹ De fet, l'Estratègia municipal contra la soledat de l'Ajuntament de Barcelona va publicar el 2020 les dades de l'enquesta Òmnibus, on s'observava que eren les persones de 16 a 24 anys i les de 25 a 34 anys les que manifestaven sentir-se sovint soles amb major proporció (7,1% i 4,7%, respectivament), per sobre de les persones de 65 anys o més (amb el 4,1%).²

La majoria d'enquestes dissenyades per conèixer característiques de la població en general utilitzen mostres de població a partir dels 16 o 18 anys (a excepció de mostres de col·lectius específics segons l'estudi), com és l'enquesta Òmnibus (que agafa població de 16 anys o més). Però, què en sabem de la soledat no desitjada abans dels 16 anys? Per conèixer ben bé l'abast del sentiment de soledat entre les persones més joves del cicle de vida, necessitem enquestes específiques en aquests col·lectius i, per sort, a Barcelona les tenim, fet que cal destacar, ja que no és fàcil tirar endavant enquestes a població infantil i adolescent. D'una banda, disposem de les dades de l'Enquesta de factors de risc a l'escola secundària (coneguda com a enquesta FRESC), que realitza l'Agència de Salut de Barcelona i es distribueix entre alumnes de 2n d'ESO (13-14 anys), 4t d'ESO (15-16 anys), 2n de Batxillerat i 2n de cicles formatius de grau mitjà (2n CFGM) (17-19 anys). D'altra banda, tenim l'Enquesta de benestar subjectiu de la infància de Barcelona (EBSIB), realitzada per l'Institut d'Infància i Adolescència i impulsada per l'Ajuntament de Barcelona, que enquesta alumnat de 3r a 6è de primària. Ambdues enquestes van incloure la pregunta "Amb quina freqüència et sents sol/a?" a les seves darreres edicions (totes dues el 2021) arran de la posada en marxa de l'Estratègia municipal contra la soledat, la qual cosa ens permet conèixer la soledat no desitjada en les edats més primerenques.³

Al Gràfic 1 podem observar el percentatge de població que va indicar que se sentia sovint o molt sovint sola per grups d'edat atenent les diferents enquestes realitzades a la ciutat de Barcelona. Es

¹ Comissió Europea (2018). Loneliness - an unequally shared burden in Europe. <http://ow.ly/9vQN50MGm8N>

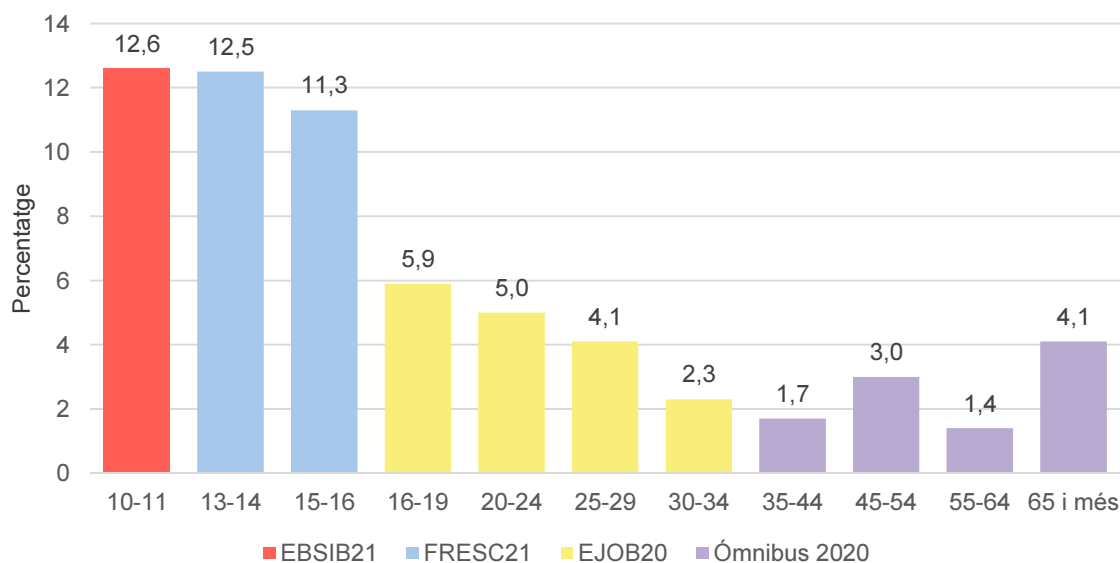
² Ajuntament de Barcelona (2021). Estratègia municipal contra la soledat. <http://ow.ly/ZZVSS0MGISE>

³ L'EBSIB21 només va realitzar la pregunta sobre soledat no desitjada a una submostra d'alumnat de 5è i 6è de primària. Així, malgrat que l'EBSIB21 va enquestar 5.000 infants, les preguntes relacionades amb la soledat només es van realitzar a 684 infants de 5è i 6è de primària residents i escolaritzats a Barcelona ciutat.

tracta d'enquestes fetes amb mostres i en moments diferents i que, per tant, no són estadísticament comparables, però ens permeten fer-nos una idea de l'abast de la soledat al llarg del cicle de vida. Les dades ens mostren la tendència que anàvem observant anteriorment i és que el sentiment de soledat afecta en major proporció els més joves, en especial infants i adolescents. Així, el 12,6% dels infants de 5è i 6è de primària residents i escolaritzats a Barcelona diuen sentir-se sovint sols (dades de l'EBSIB21). També se senten així el 12,5% dels adolescents de 2n d'ESO i l'11,3% dels de 4t d'ESO (enquesta FRESC21). Aquests percentatges doblen els dels més joves (dades de l'EJOB20) o fins i tot tripliquen els de les persones adultes o majors de 65 anys (dades de l'Òmnibus 2020).

Gràfic 1. Percentatge de persones que indiquen sentir-se sovint soles segons enquesta i grups d'edat. Barcelona 2020-2021

Nota: Les dades de l'EBSIB21 fan referència a estudiants de 5è i 6è de primària (10 i 11 anys aproximadament). Les dades de FRESC21 són d'estudiants de 2n d'ESO (13-14 anys) i de 4t d'ESO (15-16 anys).

Les dades provenen d'enquestes diferents, realitzades en moments diferents i amb mostres diferents. Per tant, no són estadísticament comparables.

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de les enquestes: Enquesta de benestar subjectiu de la infància a Barcelona 2021 (EBSIB21), Enquesta de factors de risc a l'escola secundària 2021 (FRESC21), Enquesta a la joventut de Barcelona 2020 (EJOB20) i Enquesta Òmnibus 2020 BCN.

Les dades d'infants que manifesten sentir-se sovint sols de l'EBSIB21 són similars a les dades recollides en altres països, com el Regne Unit, on des de 2018 tenen en marxa l'Estratègia nacional de lluita contra la soledat.⁴ L'any 2018 el 14% dels infants de 10 a 12 anys i el 8,6% dels de 13 a 15 anys del Regne Unit indicaven sentir-se sovint sols.⁵ La diferència entre aquests dos percentatges l'atribueixen just als 12 anys, el moment de transició de la primària a la secundària. Malauradament a

⁴ *A connected society. A strategy for tackling loneliness: laying the foundations for change.* Londres. HM Government, 2018. <http://ow.ly/sEy150MGmeI>

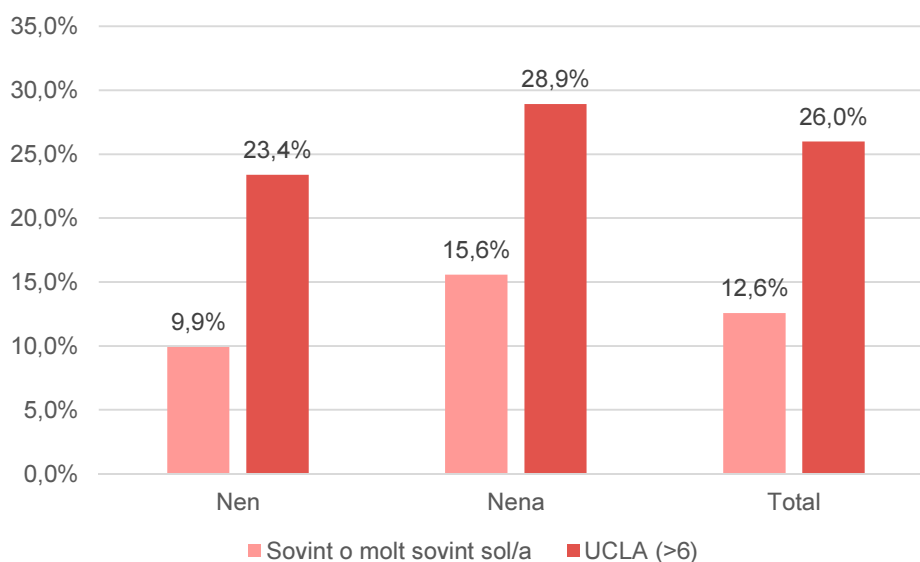
⁵ Office for National Statistics. Children's and young people's experiences of loneliness: 2018. <https://www.ons.gov.uk/peoplepopulationandcommunity/wellbeing/articles/childrensandyoungpeoplesexperiencesofloneliness/2018>

Barcelona no disposem de dades específiques sobre soledat als 12 anys (1r d'ESO) per poder-ho analitzar.

A l'EBSIB21 es va preguntar a infants de 5è i 6è de primària d'escoles de Barcelona (entre 10 i 11 anys aproximadament) sobre la soledat no desitjada de dues maneres diferents. En primer lloc, es va utilitzar la pregunta directa "Amb quina freqüència et sents sol o sola?" (els resultats són els del Gràfic 1, en concret, el 7,6% indicava que s'hi sentia sovint i el 5% molt sovint). En segon lloc, es van fer tres preguntes sobre els sentiments associats a la soledat: "Amb quina freqüència... (1) sents que no tens ningú amb qui parlar?, (2) et sents exclòs/osa? i (3) et sents aïllat/ada dels altres?". Aquestes tres preguntes comprenen una versió adaptada de l'escala de soledat de la Universitat de Califòrnia, Los Angeles (UCLA), que utilitza un enfocament indirecte per valorar el sentiment de soledat sense fer servir explícitament la paraula "soledat" (i així evitar, d'una banda, la confusió que pot suposar respecte del fet d'"estar sol/a", i de l'altra, l'estigmatització de sentir-se sol/a). A la resposta a cada pregunta se li assigna una puntuació i es calcula una puntuació total de soledat no desitjada sumant les puntuacions de cada persona. Així, a cada enquestat se li assigna una puntuació de soledat entre 3 (se sent poc sovint sol/a) i 9 (se sent la majoria de vegades sol/a). Seguint els criteris d'altres recerques (Stephoe et al., 2013; Pikhartova et al., 2016), les puntuacions obtingudes es dicotomitzen i aquelles persones que han obtingut puntuacions entre 3 i 5 (tres quartils inferiors) es considera que no se senten soles i aquelles que tenen puntuacions per sobre de 6 (quartil superior) que sí que se senten soles.

Gràfic 2. Percentatge d'infants (5è i 6è de primària) que se senten sovint sols (pregunta directa i indicador UCLA (≥ 6)) segons sexe. Barcelona, 2021

Font: elaboració pròpia a partir de l'EBSIB21.

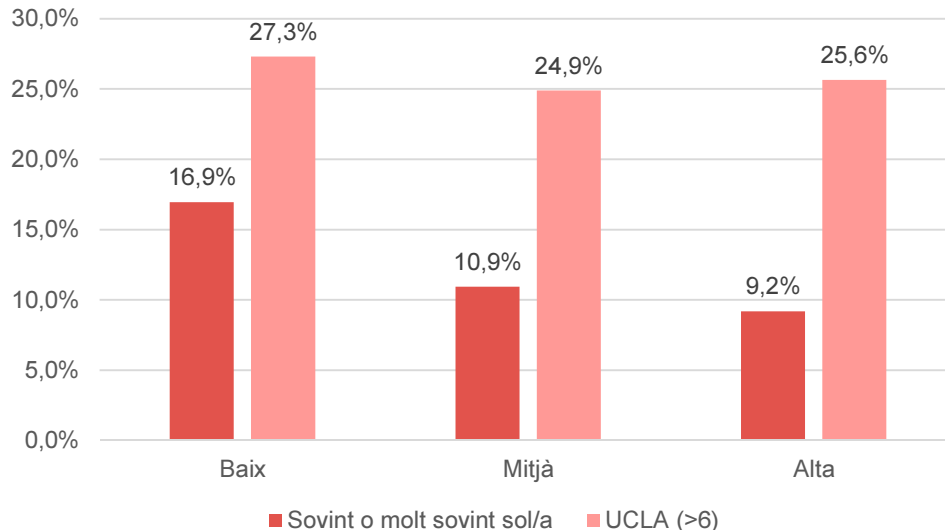
En ambdós indicadors s'observa una major proporció de noies que de nois. El 15,6% de les nenes admeten sentir-se sovint o molt sovint soles, set punts percentuals per sobre que els nens (amb el

9,9%). Aquesta distància és similar quan mirem l'indicador de soledat UCLA. El 23,4% dels nens i el 28,9% de les nenes se senten soles (Gràfic 2).

Tot i que la soledat no desitjada pot patir-la qualsevol persona a qualsevol edat, l'acostumen a sentir més les persones de contextos socioeconòmics més baixos. En el cas dels infants també s'observa, sobretot, quan ens fixem en els resultats de la pregunta directa. Els infants que viuen en entorns socioeconòmics baixos manifesten sentir-se més sols (16,9%) que aquells que viuen en un context econòmic més alt (9,2%), tal com s'observa al Gràfic 3. Tot i això, aquestes dades no deixen de ser aproximacions de la situació econòmica de la llar, perquè desconeixem les dades econòmiques reals de les llars on viuen els infants enquestats. Ara bé, sí que disposem d'algunes preguntes sobre elements de privació (com no disposar d'internet, no poder escalfar la casa quan fa fred, entre d'altres) que ens poden ajudar a entendre situacions de vulnerabilitat econòmica d'aquests infants i l'efecte que tenen sobre ells. Així, al Gràfic 4 s'observa que al voltant del 10% dels infants sense cap privació o només una se senten sovint sols, tot i que el percentatge es duplica quan s'incrementa el nombre de privacions. Les diferències són encara més substancials quan mirem l'indicador de soledat d'UCLA. Gairebé un de cada tres infants amb dues privacions se sent sol, una xifra que arriba al 44,4% quan té tres privacions o més.

Gràfic 3. Percentatge d'infants (5è i 6è de primària) que se senten sovint sols (pregunta directa i indicador UCLA (≥ 6)) segons nivell socioeconòmic del barri. Barcelona, 2021

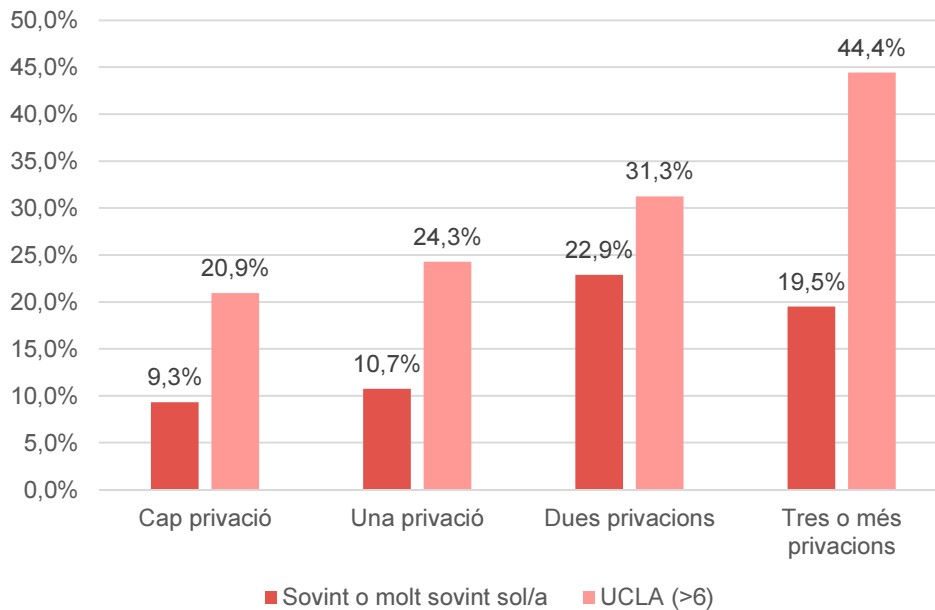

Nota: Nivells socioeconòmics del barri calculats a partir de l'indicador de Renda Disponible de la Llar (RDL) de 2018 de l'Ajuntament de Barcelona.

Font: elaboració pròpia a partir de l'EBSIB21.

Gràfic 4. Percentatge d'infants (5è i 6è de primària) que se senten sovint sols (pregunta directa i indicador UCLA (≥ 6)) segons nombre de privacions a la llar. Barcelona, 2021

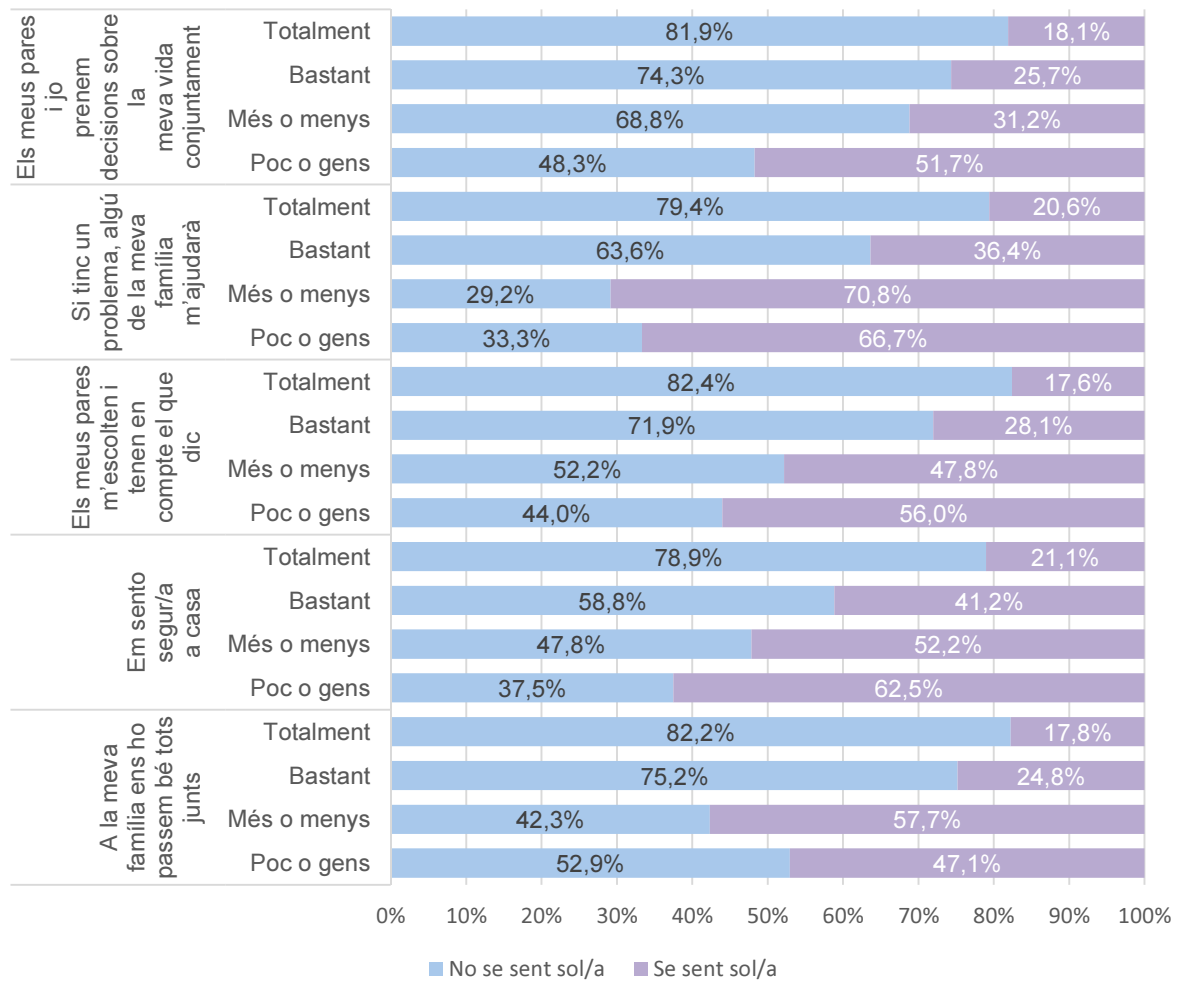

Nota: Per calcular el nombre de privacions s'han tingut en compte 10 ítems: la seva llar no disposa de rentaplats, la seva llar no disposa d'ordinador, la seva llar no disposa d'internet, no tenen cotxe, no han pogut anar de vacances el darrer any, sovint no poden escalfar la casa quan fa fred, sovint no poden refrescar la casa quan fa calor, no té roba i sabates en bon estat, no disposa del material escolar que necessita i no disposa d'un escriptori per fer els deures.

Font: elaboració pròpia a partir de l'EBSIB21.

La (bona) relació amb la família és molt important per al benestar dels infants. Aquells infants que no se senten segurs a la seva llar, que senten que no tenen el suport del seu pare i/o mare, que no se senten prou escoltats o que diuen no passar-s'ho bé amb la família quan estan tots junts se senten més sols. Així, per exemple, dos de cada tres infants que se sent poc o gens segur a casa seva se sent sol (indicador UCLA), tal com s'observa al Gràfic 5. Una xifra similar a la dels infants que consideren que, en cas de tenir un problema, la seva família no els ajudaria o bé els ajudaria poc.

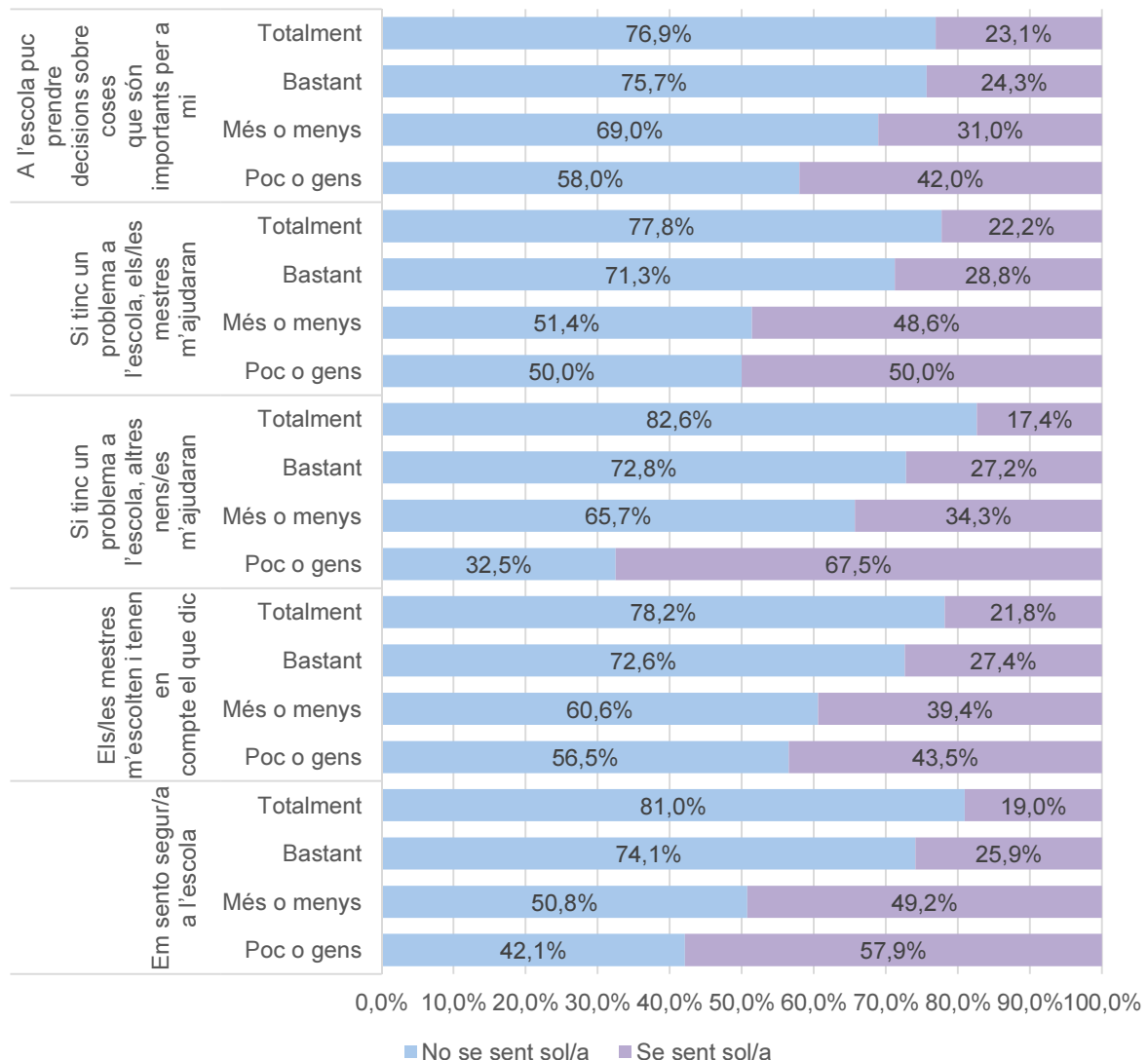
Gràfic 5. Percentatge d'infants (5è i 6è de primària) que se senten sols (indicador UCLA ≥ 6) segons grau d'acord amb les següents afirmacions relacionades amb la seva família. Barcelona, 2021

Font: elaboració pròpia a partir de l'EBSIB21.

En la mateixa línia, el suport i la seguretat en l'entorn escolar són importants en el benestar dels infants. Al Gràfic 6 podem veure com, a mesura que els infants se senten menys segurs a l'escola, creix el percentatge d'infants que se senten sols. També destaca la importància de sentir que es compta amb el suport dels i de les mestres en cas de tenir algun problema.

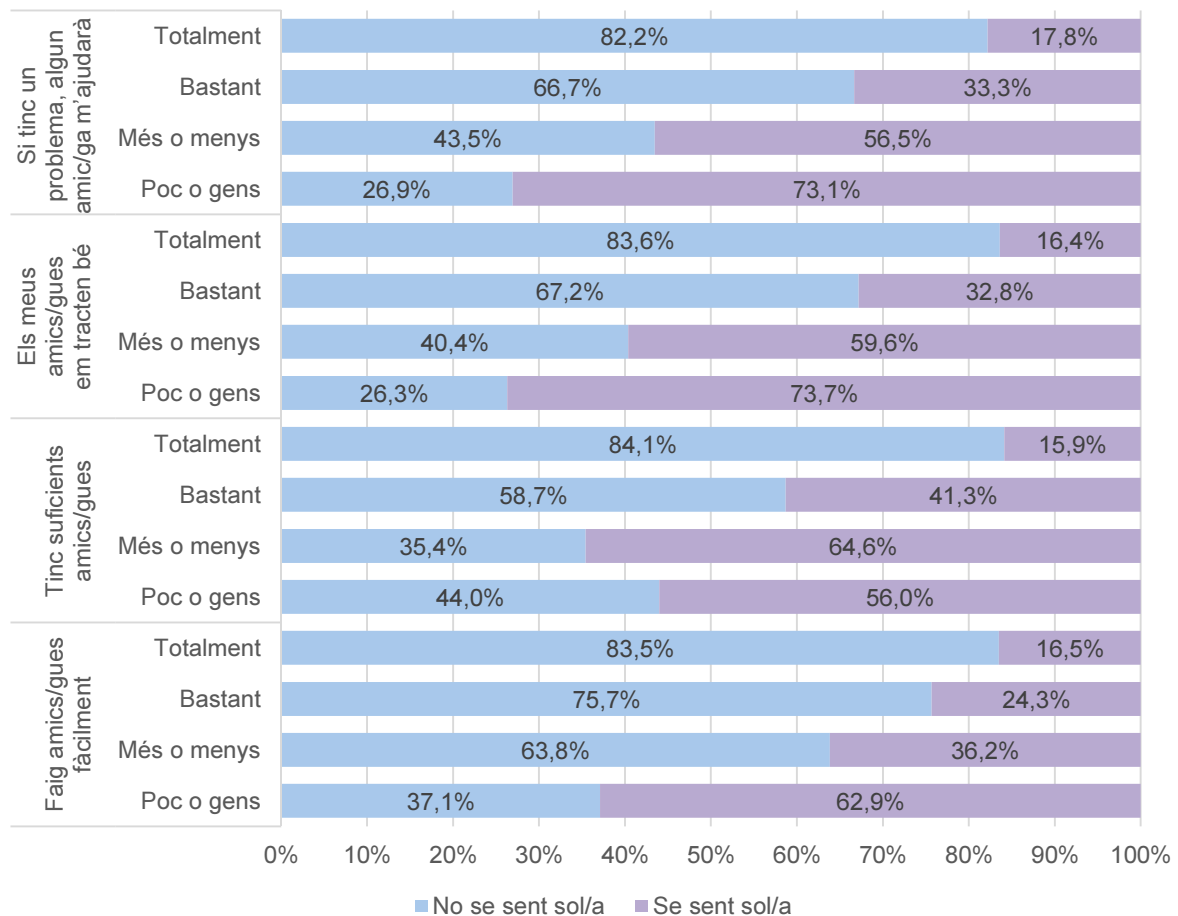
Gràfic 6. Percentatge d'infants (5è i 6è de primària) que se senten sols (indicador UCLA ≥ 6) segons grau d'acord amb les següents afirmacions relacionades amb l'escola. Barcelona, 2021

Font: elaboració pròpia a partir de l'EBSIB21.

Les relacions d'amistat són un dels fonaments del benestar dels infants. Tenir suficients amistats està altament relacionat amb el sentiment de soledat. El 63% dels infants que diuen no fer amistats amb facilitat se senten sols. D'altra banda, més de la meitat dels infants que consideren que no tenen suficients amistats (que han respost que estan poc o gens d'acord amb l'afirmació "Tinc suficients amics i amigues", així com els que han respost "més o menys") se senten sols. En canvi, quan s'està totalment d'acord amb la quantitat d'amistats el percentatge de soledat disminueix fins al 16%. Altres aspectes que destaquen (vegeu el Gràfic 7) és el suport de les amistats en cas de tenir algun problema (quan es considera que es té poc o gens de suport, el 73,1% se sent sol) i el tracte que reben per part de les amistats. El 73,7% dels infants que indiquen que els amics i les amigues no els tracten bé se senten sols. Per tant, el sentiment de soledat no només està vinculat a tenir un nombre d'amistats suficient o a la facilitat de fer amistats, sinó també a la qualitat d'aquestes amistats.

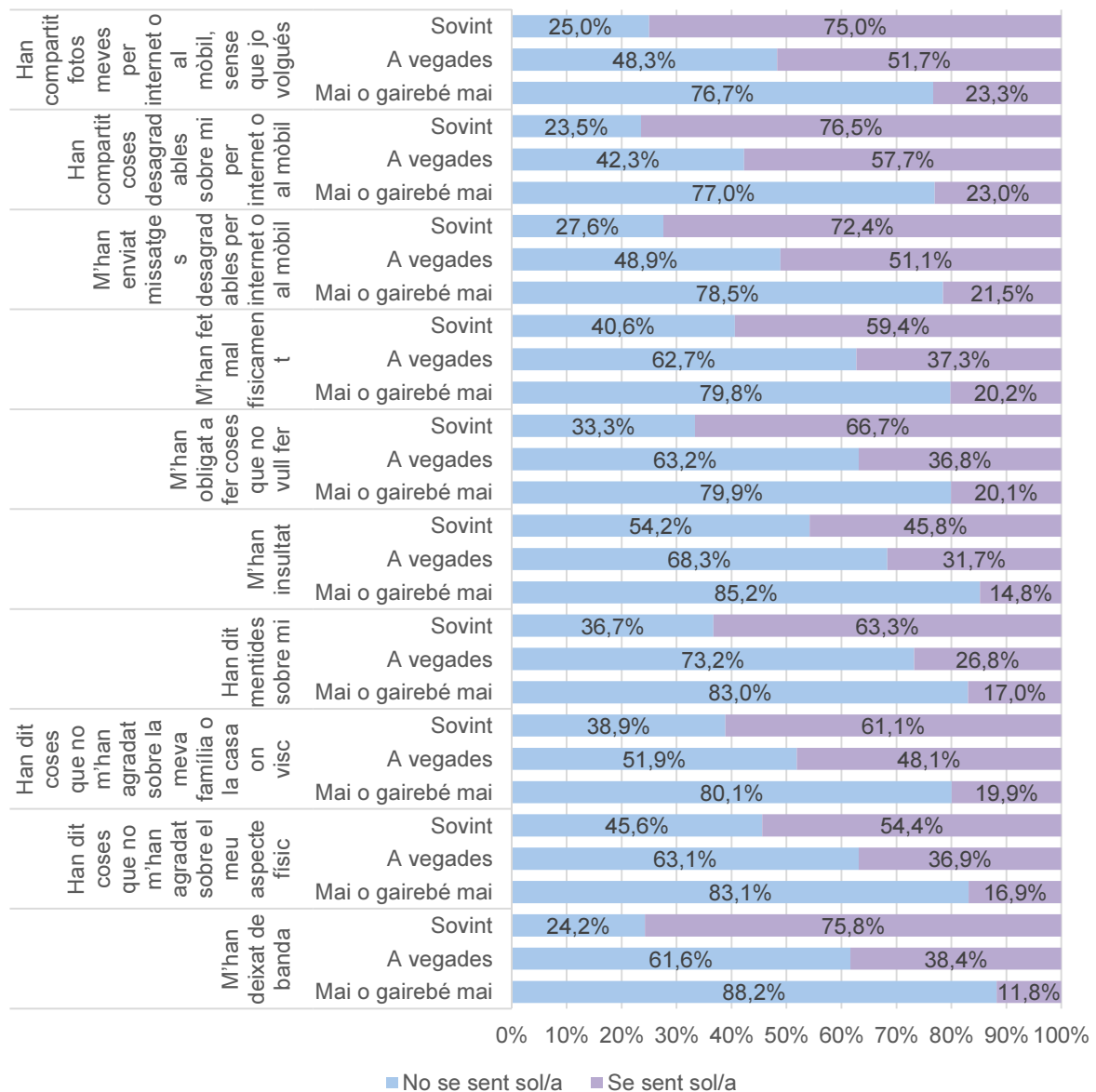
Gràfic 7. Percentatge d'infants (5è i 6è de primària) que se senten sols (indicador UCLA ≥ 6) segons grau d'acord amb les següents afirmacions relacionades amb les seves amistats. Barcelona, 2021

Font: elaboració pròpia a partir de l'EBSIB21.

Justament el sentiment de soledat dels infants està molt relacionat amb l'assetjament escolar i el tracte per part del grup d'iguals. Les dades de l'EBSIB21 mostren que els infants que sovint pateixen assetjament (físic o verbal) per part d'altres companys/es o bé han rebut un tracte desagradable se senten sovint més sols. Per exemple, dos de cada tres infants que diuen que altres nens i nenes sovint els obliguen a fer coses que no volen se senten sols. També se senten més sols aquells que diuen que sovint els fan mal físicament o els insulten (Gràfic 8).

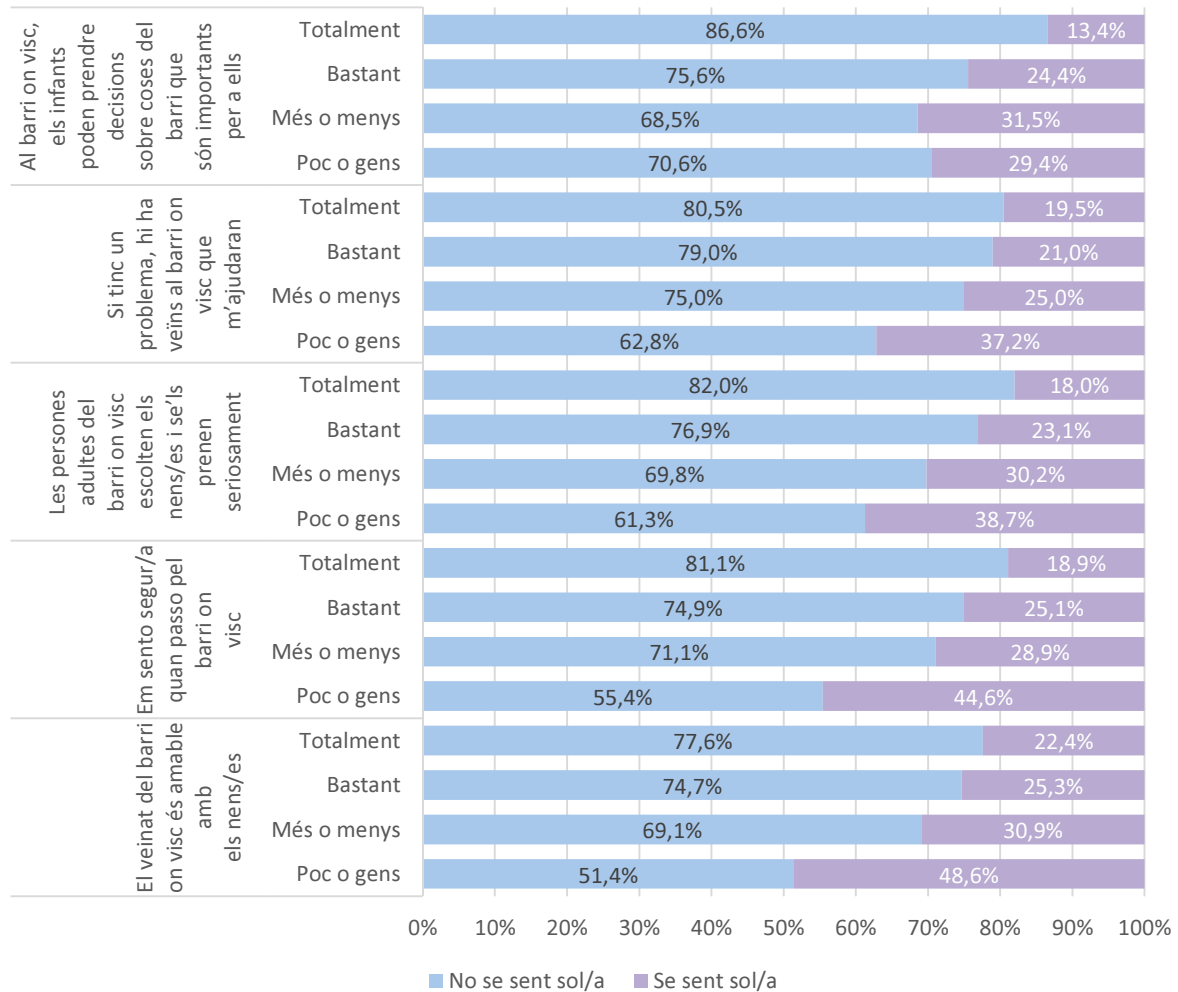
Gràfic 8. Percentatge d'infants (5è i 6è de primària) que se senten sols (indicador UCLA ≥ 6) segons la freqüència amb què altres nenes i nenes els han fet les coses següents al llarg del curs escolar. Barcelona, 2021

Font: elaboració pròpia a partir de l'EBSIB21.

Per acabar, l'entorn del barri també està relacionat amb el sentiment de soledat dels infants, tot i que en menor mesura que les relacions familiars, escolars i d'amistat. El 44,6% dels infants que diuen sentir-se poc o gens segurs al barri on viuen se senten sols, més del doble que aquells que indiquen que se senten totalment segurs. Aquest percentatge és similar al que s'obté quan se'ls pregunta sobre els veïns i les veïnes. Gairebé la meitat dels infants que diuen que el veïnat del barri és poc o gens amable amb els nens i nenes se senten sols (Gràfic 9).

Gràfic 9. Percentatge d'infants (5è i 6è de primària) que se senten sols (indicador UCLA ≥ 6) segons el grau d'acord amb les següents afirmacions relacionades amb el barri on viuen. Barcelona, 2021

Font: elaboració pròpia a partir de l'EBSIB21.

Les dades presentades en aquest article ens mostren que els infants són un dels col·lectius amb major sentiment de soledat, tot i que sovint no se'n parla a causa de la manca de dades i coneixement sobre aquest sentiment durant aquesta etapa de la vida. És probable que en la majoria de casos aquest sentiment de soledat sigui temporal per motius puntuals relacionats amb experiències i expectatives del moment, però pot comportar problemes si s'arriba a cronificar (per exemple, pot derivar en problemes de salut mental i física) (Qualter et al., 2010). Els infants en situació de pobresa i/o privació material se senten més sols, tot i que hi ha infants sense cap tipus de privació que també se senten sols. Per tant, pot afectar qualsevol nivell socioeconòmic (com també passa en l'adultesa).

Sentir-se segurs a casa, a l'escola i a l'entorn on viuen és molt rellevant per millorar el seu benestar. Saber que poden comptar amb la família, les amistats i mestres en cas de tenir un problema també està molt relacionat amb el sentiment de soledat. És important, per tant, procurar una bona comunicació amb els infants en tots els àmbits, assegurar un bon tracte i generar entorns segurs per minimitzar el risc de patir soledat no desitjada. Fomentar el sentiment de pertinença a l'escola i al

barri, així com fomentar la participació dels infants i que sentin que es tenen en compte les seves opinions i decisions, pot ser un element interessant de treballar des dels centres educatius i també des dels barris.

Recerques prèvies realitzades al Regne Unit assenyalen que el moment de la transició de la primària a la secundària és un dels que més influeixen en el benestar dels infants i adolescents, a causa dels reptes que acompanyen el pas a l'adulthood i el canvi de relacions d'amistat i confiança.⁶ És un moment difícil en què poden perdre els seus referents i el sentit de pertinença, i en què la qualitat de les relacions i el suport social poden ser més fràgils. Ni l'EBSIB ni l'enquesta FRESC disposen de dades per a alumnes de 1r d'ESO, fet que no ens permet analitzar l'impacte del canvi de la primària a la secundària, però sí que tenim dades de la importància de rebre suport per part de les amistats, mestres i seguretat a l'escola, que són aspectes que poden canviar en el moment de la transició a la secundària. Comptes amb dades d'aquest moment vital ens ajudaria a entendre la importància de la transició i a aplicar mesures de suport i acompanyament per a la prevenció de la soledat no desitjada, així com altres malestars emocionals que puguin sorgir.

El sentiment de soledat és un procés complex en què intervenen molts factors relacionats amb circumstàncies biogràfiques i de l'entorn de cada individu. Aquest article aporta algunes dades descriptives sobre el sentiment de soledat en la infància, però cal una recerca més exhaustiva per conèixer quins són els factors que tenen major rellevància a l'hora d'explicar aquest sentiment. De la mateixa manera, cal ampliar els indicadors de soledat en el col·lectiu específic de la infància.⁷ Un primer pas és preguntar directament als infants què entenen per soledat, com la defineixen, com els fa sentir.⁸ A casa i a l'escola cal parlar de sentiments i no menystenir els sentiments de soledat (evitar el "ja et passarà" o "és cosa de l'edat"). Projectes com l'Agenda dels infants, en què pregunten a nens i nenes sobre les qüestions més destacables relacionades amb els temes que els preocupen segons l'EBSIB, és un primer pas que permet posar els infants en el centre. Precisament, a la segona edició de l'Agenda dels infants que es presentarà properament, els infants demanen passar més temps amb la família i parlar sobre els seus sentiments per no sentir-se sols, així com fer més activitats a l'escola per fer amigats i estar atents per no excloure ningú.⁹

⁶ Office for National Statistics. Children's and young people's experiences of loneliness: 2018. <https://www.ons.gov.uk/peoplepopulationandcommunity/wellbeing/articles/childrensandyoungpeoplesexperiencesofloneliness/2018>

⁷ Al Regne Unit, per exemple, han iniciat diverses recerques finançades per l'Estratègia Nacional de Lluita contra la Soledat per aportar nous indicadors de soledat en joves, ja que es considera que no s'està capturant prou el fenomen de la soledat no desitjada en les primeres etapes del cicle de vida amb els indicadors actuals (pensats inicialment per a població adulta o majors de 65 anys), especialment durant la infància.

⁸ Dins l'Estratègia municipal contra la soledat impulsada per l'Ajuntament de Barcelona es van realitzar uns tallers de creació amb infants per conèixer què entenen per soledat no desitjada que van en aquesta direcció: https://ajuntament.barcelona.cat/dretsocials/sites/default/files/arxiu-documents/amb_ulls_dinfant.pdf

⁹ El 21 de novembre de 2023 es va publicar la 2a edició de l'Agenda dels infants, que recull les seves 11 demandes per millorar el benestar de la infància, amb 30 propostes concretes i més de 100 idees d'acció per a tothom. Forma part del programa de recerca social i participació infantil "Parlen els nens i nenes" (que inclou l'EBSIB i els tallers participatius per a l'elaboració de l'agenda). És un programa promogut per l'Ajuntament de Barcelona i desenvolupat per l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona: <https://institutinfancia.cat/mediateca/agenda-dels-infants-2a-edicio/>

Finalment, algunes recomanacions per combatre la soledat en la infància:

1. Enfortir les relacions sòlides amb la família, per exemple, amb programes d'ajuda a la criança no només adreçats a pares i mares primerencs durant els primers anys de vida de l'infant (que ara mateix són la majoria), sinó també per a famílies amb infants d'edats més avançades. El Centre per a Famílies amb Adolescents de l'Ajuntament de Barcelona pot ser un bon suport.
2. Millorar les relacions d'amistat entre iguals, per exemple, amb programes a l'escola en què es treballi el joc inclusiu (on no deixar ningú enrere per les seves capacitats o predilecció per un joc concret, com pot ser el futbol), la gestió de les emocions i la resolució de conflictes entre iguals.
3. Enfortir el sentiment de pertinença de l'infant a l'escola i al barri, fent-lo participi de les decisions importants que l'afecten, a la comunitat escolar o a l'entorn on viu. El paper d'infants més grans o fins i tot adults que facin el paper de mentor per acompanyar l'infant en el transcurs de transicions escolars també pot ser d'ajuda per combatre la soledat, sobretot en la transició a la secundària.
4. Disposar d'entorns segurs, lliures de delinqüència, i amb espais de joc inclusiu també pot facilitar la vida comunitària al barri.
5. Combatre les desigualtats econòmiques i les situacions de privació dels infants que generen exclusió i incrementen el sentiment de soledat. A banda de les ajudes econòmiques a les famílies amb infants, procurar la igualtat d'oportunitats en material escolar, menjador, sortides, excursions i activitats extraescolars és indispensable per combatre les desigualtats i la soledat no desitjada.

La soledat no desitjada pot afectar qualsevol persona, de qualsevol edat i condició social. A la infància és un tema poc explorat, però no vol dir que no existeixi. Estem davant un "repte invisible" que cal conèixer, conceptualitzar i, sobretot, abordar per millorar el benestar dels infants. Aquest article pretén fer una mica més visible el fenomen de la soledat no desitjada en la infància.

Referències bibliogràfiques

Peplau, L. i Perlman, D. (1982). "Perspectives on loneliness". A Loneliness: A sourcebook of current theory, research and therapy. Wiley.

Pikhartova, J., Bowling, A. i Victor, C. (2016). Is loneliness in later life a self-fulfilling prophecy? *Aging & mental health*, 20(5), 543–549. <https://doi.org/10.1080/13607863.2015.1023767>

Qualter, P., Brown, S.L., Munn, P. et al. (2010). Childhood loneliness as a predictor of adolescent depressive symptoms: an 8-year longitudinal study. *Eur Child Adolesc Psychiatry* 19, 493–501 . <https://doi.org/10.1007/s00787-009-0059-y>

Stephoe, A., Shankar, A., Demakakos P., i Wardle, J. (2013). Social isolation, loneliness, and all-cause mortality in older men and women. *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America*, 110(15), 5797–5801. <https://doi.org/10.1073/pnas.1219686110>

Ajuntament
de Barcelona

**BARCELONA
CONTRA
LA SOLEDAT**

barcelona.cat/soledat

#Reconnectem

Direcció de Serveis d'Infància, Joventut i Persones Grans